

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előzetesek fölvetének s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadó hivatal:
Sétel- s csendes-utca sarkán, Hoflander-féle házában, hova minden a lap szemlére előzetes illő közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.

Hármanzatlan levelek nem fogadtatnak el. Közlésük nem adatik vissza.
Szerkesztési ártelek: havi d. e. 11 arótt 12-ig és d. u. 3-otól 6-orig.

LAP-ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG:

MÁRTONFI KÁROLY

BEMÉZŐ GYULA

KOZMA LÁSZLÓ.

Hangok a megyéből.

— Nyilt levelet Szemző István urhoz. —

II.

Kedves barátom!

Midon mult hozzád intézett nyilt levelemben ígértet tettem, hogy jelen soraimban megéneki politikai adminisztrációjával fogok foglalkozni, már akkor feltettem magamban, hogy a mennyire töleml telik, a polemiait kerülni fogom, mert én részemről a polemiait szakirodalomnak tartom, melyet elsajátítani nem szeretnék, főleg azért, mert a polemiainak a kezdete, a milyen könnyű, épolonyondaloms az abból való kibontakozás és tisztán, csakis az érdekeltek alapítják meg, ki a győző és ki a legyőzött, elég példa reája D e á k nagy hazánkba, és L u s k a n d i európai nemzetességű polemiaik története. Ezen elméletet tehát kerülvé, nézetimet egyszerűn is híven írom le, hogy annak befejeztével, mindenki beláthassa, mennyire jogosított azon dicsőítés, melyekkel a „Bácska” cikkirója megéneki politikai adminisztrációjának kezelőit és egyáltalában ezidejű többségét elhalmozza, azt azonban előre bocsátom, hogy az állapotok némely szakban kissé javultak annyira, hogy ma talán mégsem volna időszerű azon élcz, melyet néhány év előtt egyik igen keresett élczlap meggyöknör inscenizorott, melyben a magától ebnsuló uralkodó családot esetelii, midőn egyetlen fíjuk a trónörököszt a katonasorozattól félték, és elvégre uralkodókkal azzal vigasztalja a királynét: „Ne busuljon, majd leküldik Rudolfot Bácskába, hol néhány nyomatékoss szóért bizonyosan felmentik a hadiszolgálat alól.” Ezen szakban tehát némi javulást beismerve, enged meg, hogy kitűzött tárgyammal foglalkozhassam.

Felteszem figyelmet felhívni a köznmunka váltáságorokról megküldött zárászkodások áttekintésére, ugy hiszem tényező lévén a megyei bizottmányi üléseken, azt kellően tanulmányoztat, igaz, a bevételek csak azt összegzekben vannak kitüntetve, egyes községek minő összeggel való terhelhetése abból ki nem bethető, vély azonban az, hogy még a kiadóssk rovatában Zombortól felfelé egészen Alsó Bácska százezekkel áll a rovatokba jegyezve, addig felső Bácska, a köznmunka váltáság megállapítása óta egy félreltincs kitüntetve a betérjesztett kedvezményekbe, kivéve azon abnormis kiadást, melyben Baja sz. k. városa mint külön hatóság, egy fél mértföldnyit szerencsétlenül nevezhető koutjafigurál, ezen kout minden alap nélkül futó homokra

építve egész mult évig még által nem adatott. Baja városa hatóságának, mely elég okos, hogy kijavítatlanul átvenni nem akarja, évenként több ezer forintot emésztett fel, és az őszi esőzések bekövetkeztével ép oly járhatatlan, mint egyáltalában a felső bácskai utak, valódi mostoha gyermekei a megyei közigazgatásnak; távol van tőlem, vagy bárki által az követelni, hogy ezen nagy megye már most egészen mutakkal láttassék el, de azt hiszem, méltán és jogosan megkövetelheti ezen vidék, hogy évenként köznmunkaváltáság fejében befizetett több mint 50.000 forintból legalább az emporiumhoz vezető utat ténesegek járhatókká, a felső bácskai utak, minden túlzás nélkül a leprimitívebb állapotban vannak, úgy annyira, hogy az azon utazóknak méltán eszébe juthat egy angol touristának ezen század második tizedében deák nyelven kiadott uti eleményét ezen a czimen: „Reflexiones ex comitatu Bacsiansi”, melyben az utak állapotát és azok készítését következőleg festi: „ponunt lutum super luto et vocant tólt” hasonló módon kezelteknek ami utaink jelenleg is, min alig lehet csudálkozni, ha meggondoljuk hogy jaz államosított megyei mérnököt csak akkor lájtuk felső Bácskában, ha Baja vagy Szabadkán közigazgatási bizottságok ülésezen előt ömett szakférhat az államtól képviselik, melyek utbiztosaink pedig lehetnek mindene jók, de szakmányukról ép annyí fogalmuk van, mint czipszének a harangöntéséről, minek igazolásával számtalan felhozható példák közöl csak egyet tartok kötelességemnek felelmiteni. A baja-szabadkai szárunyonal kiépítése törvényhozásilag elrendelve felső kerületi utbiztosunk a bikietyi határban kijelzett indóházról térermetett tett, hozzáterve, csak magánmulatságból és véletlenül társaságunkba vetődve, azon kifogást kockoztattuk, hogy vasutunk lesz ugyan, hanem telen a rossz uti miatt hogy férhetünk hozzá: az már kérdés; ő egész szakképzettségi tekintéllyel azt felelte: ne tessék busulni, ép most tettem a méretet, az indóházról kezdve, Borsodon keresztül homok-tóltést csináltak. Mi ezen új találmányu tóltésról sohasem hallottunk, de a felfedezésnek már okosság miatt is igen örvendettünk, mert honokban szükséget nem szenvedünk; de hamar kiabrandultunk utbiztosunk szakképzettségéből, midőn azon elvenvetésünkre, hogy a tavaszi szelek a tóltésre összehalmozott homokkal majd az indóházat is ellepik, észrevételünkre tudatlanságunk felett mosolyogva, azt fe-

lelte: „attól ne tessék tartani, a tóltés maga védeni fogja a homokot, mert köztóltést is készítetek agyagból és csak előlalt lesznek homokból előlaltva, és ha telen az agyag által ázik és járhatatlaná lesz, akkor az oldalhomok-tóltés lesz a használható ut.” Ily tudományos és szakképzettségű férfiak kezelik a mi felsőbácskai utainkat, de még ez is túrhető volna, mert ezen ártatlan emberek kapacitálhatók, a hol pénzérdekelk nem találkoznak; ott ugyan járhatatlanok. Ez tehát a kisebbik baj, de terhelőbb a hatóság részéről azon körülmény, hogy azon utak nagy részét, melyek mint országutak kezeltettek azelőtt, most községi utakká devalváltattak, melyeket ezen utbiztos urak felügyelete mellett a községek tartoznak jó karban tartani és ezen községi utak fenntartása számtalanszor fölött a község által fizetni kellett köznmunkaváltáság összegzet. Mult őszezen néhány önyi tóltés elkészítése ily községi uton árlejtés utján 450 forint adottat ki, és midőn az elkészítésre vállalkozott szegény munkások béréből 29 frt napidiját jegyzték fel magának és azt a község által ki is fizette, és midőn a község előjárói figyelmeztették, hogy az mégis viaszos dolog, hogy egy megye alkotmányos tisztviselője díjakat vesz fel napszámosoktól, azt felelte: „az nekem jár, tessék kifizetni és a munkásoktól lefogyni.” Ez barátom egyik főága megyei adminisztrátiónknak, melyre évenként adozóknk, minden hatralké visszaradása nélkül megközelítve 200.000 forint járulnak, igaz, hogy megyei kormányzatunk büszkén mutat kikerer és macedamiai utainkra, melyek alsó Bácskában annyi százezeket nyeltek el, de aig hiszem, hogy dicselkedjék a felsőbácskai utiállapotokkal.

Kedves barátom, irigylem sorsodat, hogy mint zombori lakósnak mindennap van alkalmad a diszes megyei palotában büszkélkedned, nehogy azonban abbéli örömed túlaradott legyen, elővezés a külön nyomtatott megye-székház építési pótadó czéduadát és számitást teszel, mily szép összegetek nyilt el ezen büszkeséged tárgya; aig fogod azt továbbra is oly magasatosnak találni; de ez is talán némileg megnyugtató volna, ha ezen épület történetben nem lenne oly szoros összeköttetésben Bácsmegeye kitünő political adminisztrációjával. Biztosan merem állítani, hogy nem volt Magyarországon egy megye se, melynek

székháza oly kényelmesen lett volna kiállítva, mint Bácsmegeye régi épülete ő mégsem volt egy megye sem, mely a új korszak beálltával szükségesnek látt volna megyei székházát újjáépíteni, vagy csak nagyobbitani is, mindegyik megye egy osztotta be helyiségeit, hogy építészeti szükséglet nem állott volna be és ugy hiszem, minálunk még kevésbé lett volna szükség reá, ha a megyei kormányzat észszerű, erélyes volna, ha az adozók érdekeinek szem előtt tartásával kezelné önyeit; de ez minálunk oly sok elkövetett hiba és mulasztás után, még ma sem várható. Már mag az is megbecsajthatlan hiba, hogy a megyei kormányzat helyiségének nagy részét az állami törvényszékek engedti által akkor, midőn maga állítólag helyiség hiányában szenvedett; mert a politikai hatóság azzal az államnak nem tartozik és az igazságnagy budgetből a kárterítési levonásban sem részesül. De azontul a törvényszéki székhelye csak azon hatóságnak hoz, még pedig teleme anyagi hasznot, melynek területét felállították, Zombor szab. kir. városának a törvényszék kiszámithatlan anyagi hasznot hoz, de azért egy félrelt szerjárt annak helyi költségei fedezéséhez. Felső Bácskának Szabadkán, az alsóknak Ujvidéken van a törvényszéki székhelye és mégis ezen területek azért, mert a törvényszék a megye helyiségéje egy részét elfoglalta, megközelítőleg félmilliónyi építészeti költségnek legalább felével járultak a megyei székház építéséhez és mind Szabadkán, mind pedig Ujvidéken a törvényszékek a hatóság által engedélyezett berházakban vannak elhelyezve. Hasonlólag jártak el az adófelügyelőséggel, melynek egész hivatala a megye political adminisztrációja épületében helyezkedett el, holott ezek min állami községek, kikhez a megyének sem mi köze sincsen. Midőn a megyei székház építése elhatározottat, és az ajánlatok kiíratat, voltak vállalkozók, kitetemesebb árleszállítást ajánlottak, min az építést elvállaló volt, de mivel ajánlatukat cumulatív, nem pedig minden építészeti tárgya külön adták be, ajánlatiük figyelembe nem vétettek. Abban azonban nem rejlik a hiba, hogy az ily cumulatív beadott ajánlatok figyelmen kívül hagyattak, de azt tartom, hogy ott, hol az adozók zsebére, különösen egy felesleges, illetőleg talán szeszélyből előállított épületnél 30.000 frt megtakarítást lehetett volna eszközölni, ugy hiszem, nem lett volna nagy hátrányára ha ezen palota néhány héttel később

készül is el és új ajánlatok irattak volna ki. És hiszed-e barátom, midőn e főbb indítvány tétetett, volt-e egy azon kiengesztelt nép által megválasztott, ugyanaz által fizetett és így e nép érdekét képviselni kellett jegyzők közöl csak egy is, kik mint biztommányi tagok tényezőkként ülnek a terembe, a ki az indítványt pártolta volna, nem volt egy sem, hanem volt elég, ki „eláll” kiabálásokkal segítgette eljeleni az indítványt. De elvégre, ez a mi megyei kezelésünk ről nem jó számításba. Az építés megkezdett és be is fejeztetett, s midőn már készen volt, akkor ismét felmerült azon kérdés, lehet-e túrni, hogy oly díszes épületek homlokzata annyira elússzon az új épülettől; tehát ismét új épület! Annak befejezte után pedig a főispán és alispán urak az egész első emeleti homlokzati épületet az úlésterem kivételével elfoglalták és helyiségeiket és furdóházaikat az adózók szobáiba kitűnő díszszel bebutoroztatták. Ennek fedezésére új megyei székházi pótadó kivántott, mely ellen, hogy egy pár ellenzéki biztommányi tag felszólalni részelt, részessült oly szép epithetonokkal, minőkkel őket a „Bácska” vezér-czikkirója megtszítelte. Azzal, hogy Bácsmege sulyosan adózó lakossága felmúló hasznatlanul kidobott adóval előre van, Magyarország más adózói felett, czikkirói igen keveset törődik, miután annak fedezéséhez egy filléren sem járul; most félmillióval szegényebbek vagyunk ugyan, de van oly díszes megyeházánk, melynek hasonmása Magyarországon nincsen, és annak egy részét elfoglalja a m. kir. állami törvényszék, a másik negyedét, még pedig mindkettő a nagyobb negyedét a nélküli, hogy Bácsmege adozói az igazság és pénzügyi budgetre csak egy krajczárral is kevesebbet fizetnének, a harmadik szinte nagy negyedét fő és alispán urak, és a végre az utolsó legkisebb negyedét közigazgatási hivatal és ezek mind abban a Bácsmegeyben történnek, melyben a „Bácska” czikkirója nézete szerint „elég oly önértékes emberek vannak, kik

országos ambíciók és megyei neheztelések járszalagán vezetett megyei ellenzéki gyámokodása nélkül is tudnak gondoskodni önmagokról is.” Ha! ez mind helyesen van Bácskában, hol megtörtént az is, hogy a megyei számvevői hivatalok, mint hiszünk a községek legfeljettebb kincsét, a község számadásait beháza tették ki, azért, mert a megyei főispán urak a számvevői hivatalból könyha és cseledhelyiségeket kelle építen, ez azonban a mostani főispán ur elodja alatt történt, most pedig felesleges volna, mert van palota!

Bocsáss meg kedves barátom, hogy levelem akaratomon kívül, kelleitől hosszabbra nyulok, de lehetetlen túl nem áradni, azon nyers és kihívó modor felett, melylyla „Bácska” czikkirója július első számába az összes megyei értelmiségnek a keztűt odadobja. Ha van egy igazságban nélkülözhetetlen szükség az igazán öntudatos ellenzékre, az csak Bácsmegeyben kell, hogy szervezjedjék, ahol annyi független, hazája érdekét szívén hordó polgár vagyion. Igaz, hogy Bácsmegey annyira dicsőített közgei, ezen ébredésre számítva. már mult évben, mint Magyarországon és elsö, egy clotur határozatot hoztak, melynek szövege nem az volt, hogy a szabályok ellen vétőtől, a harmadik megítésére a szót megvonják, vagy a vitaközt bezárják, hanem egyszerűen a többség által alkalmazott szónokot a teremből kivézetetik. Minő alakban történt volna az a kivézetés, az a határozatot hozott többség akaratától függött, elég szerencsémire alig van példa, hogy a belgymüniszter még is valamivel szabadelvűbb volt Bácsmegey bizottági többségnél, hogy ezen szép, a megyebizottságét képező végzés megemissitette, mert különben Bácsmegey költségvetése előírnyatába ott figurált volna egy külön szolgalméyzeti közeg övi járuléka, kik az alkalmatlan szónokokat a teremből kidobják, ha csak ezen tisztre az ez idejű többség nem vállalkozik. Ez is elég illustrátioja az annyira dicsőített önértékes Bácsmegey vezérközgeinek, de hogy

még hazafiasga mino is mérték sulyallat áll, elég azon egy végzést felemlíteni, melyet egy felsö tisztán tót ajku megye azon átiratára hozott, melyben az annak pártolásra kérte fel a megye közönségét, hogy támogassa a képviselő ház egy a belgymüniszterhez nyujtott abbéli felterjesztést, hogy a panszláv igazgatások által veszlyeztetett közlékek és ezáltal a magyar állam-eszme megszárdítása elleni igazgatós gatlására igénybe vett törekvéseiben segélyre legyen, és ezt hason felirattal támogassa, Bácsmegey közönsége egyszerűen (udomásul vette, azon indokollással), hogy a nemzetiségiek ingerelni nem akarja; no már alig hiszem, hogy találkoznék összes Magyarországon egy hazájához ragaszkodó idegen ajku polgár, ki hasonló határozatot meg ne botránkoznék.

E szerint lehetne Bácsmegeyben bármily hazaelenes nemzetiségi mozgalom megindítani és nekünk túrni kötelességünk volna, nehogy a többi nemzetiségeket felingereljük. Bácsmegeyben a czikkiró ur nézete szerint nincsen öntudatos ellenzék, az mind magán czélok és érdekeket hajhász, és csakis azoz közegekben van a tiszta hazafiság és önzetlenség, kik a czikkiró ural hason gondolkodószauak és aki ezen viszásságok ellen felszólalnak azok mind önérdék hajhászok! Abban azonban igaza van a czikkiró urnak, hogy az általa dicsőített önzetlenség sehol annyi jutalomban nem részesült, mint minálunk, mert alig van melyben ezen kilencz év alatt annyian kitüntetettek volna mint Bácskában, és mind a közügyek terén hozott áldozatokért, de alig hiszem hogy van vidék, melyen a kitüntetések annyira népszerűlenekké váltak volna mint minálunk, és ha ezen állapot még soká tart: ujjon fogjuk olvashatni, hány önzetlen hazafian gomblyuka nem lesz szallagozva?

Isten veled kedves barátom én nagy kisi helyet foglalok el azon láncozatlantban melyet az „önzetlen hazafian lenében” ellenörzésül megalkotni fogtok de szegényleni sem fogom magam azok soráiban harcolni, kik a „Bácska” czik-

irója állítása szerint, önérdék és hiúságból szervezkednek ellenzéké.

Hived Latinovits Vinczo.

Országos hírek.

— Jul 30-án

Harminczezer frtos sikkasztás az állampénztárnál. A bécsi állami pénztár a bécsi postahivatalnál körülbelül 6 ezer forint pénzküldeményt adott föl a központi állampénztár részére. A csomagokat maguk az állampénztár hivatalnokai vették át a vasút megkezdése után a postahivatalból a saját koscsukon szállították az állampénztár helyiségekbe. Deffélé, a mint a csomagok felbontották, az egyikben egy darab teglát találtak a „Neue Freue Presse” jul. 18 számába takarva, mely téglá harminczezer forint helyét pótolta a küldeményben. A csomagot útközben fel nem bonthatták, mert sem a sulyából nem vesztett semmit, sem pedig a pecsétet megsejtve nincsenek, hanem a penzt még écsben vették ki a csomagból mert nem a k. k. Centraltaatscassa presztéjével, hanem osztrák vetéti egy forintossal van lepecsételve. Világos tehát, hogy a sikkasztás nécsben történt.

Rudolf trónörökös elö görgönyi vadászlat october hó elejére tervezik. Az erdőszeglet az örök jelentése szerint, vad meg lehetős számmal van. Medve, vadászino, őrsöt meg szarvas is tanyszer az Iszticó-pánsóban, tapasztalt medvevadászó ki ide érteményes vadászatot remélnék.

Kitüntetések. Öt létsége Károcsy Gyúdnak első osztályú vaskorona rendel gró Bruner Agostnak pedig Kerecz József rend nagy rend keresztjét adományozta díjmentesen, a közügyek és a közjó elömozdítása által szerzett kiváló érdemeik elismaréséül.

— Jul 31-én

Nagybalazsa város közönsége. Arany emlék bizottságot választott, melynek hivatala és kötelessége gyűjtéet rendezni nagy szülötjének, Arany Jánosnak fellállitandó emléktárára. Hogy mily tárgy az, melynek felállítására gyűjtöttek s mellyel a nagy költöemléket szülőföldén a szalontaiak megörökösíteni akarják meg nem bizonyos. Edög 2819 frt 73 kr gyűlt össze e nemes célra.

A trónörökös pár szása. A trónörökös pár sept. 25-én a Telek gróf b. r. t. r. t. Erdélyben tartandó vadászlatok alkalmával ártandul Romániába Károly király látogására.

— Aug 1-én

A király aug. 2-án Bécsbe utazik, 23-én a brucki táborba, onnan pedig 29-én Aradra megy, hol a nagy hadgyakorlatok lesz jelen.

Hadgyakorlatok Pozsony vidékén. A közös hadgyümüniszterrel a erősen dolgozó és szeptember elején s. Omán, Malacka és Morvasion tartandó hadgyakorlatok részletes tervén melyekben a ostánában szervezett vasúti ezred is részt i g venni.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Nyar van . . .

Nyar van . . . a rózsák már lehulltak
Ifjúságunk bókás szirmait,
Tikkaszt a nap . . . báyaditán reng az ág,
A ridög isz is tán ma-holnap itt!
Ah, milyen édes volt tavasz virágján
Olyan és csokolós szende lánykám?
Elutni . . . mig merengünk multakon,
Ne hagyjuk a nyarat se asszonyom!
A nyárnak is van titkos édene,
Az éjotet úgy hivatog tele . . .
Az öndelégés árnyas erdeje . . .
S jernük, jernük, merülünk el belé,
Felduják azán a hős tavasz.
S mi benne látogat mind . . . feledjük azt!
Elutni . . . mig merengünk multakon,
Ne hagyjuk a nyarat se, asszonyom!
Lelkünknek szénya bár elfaradott,
Ne hagyjuk leha végzöldött az porban,
Elfojtva minden bán és bánatot,
Kereszünk a gyönyört, kejtőt, — a hol van
Ara a kehelyben tán egy cséppnyi meg,
Szomszj szivünk egy cséppnyi meg izyék.
Elutni . . . mig merengünk multakon,
Ne hagyjuk a nyarat se, asszonyom!
Szép nyári est . . . ezüst fókótt karok
Szerelem hód, az ökök szerelmesekre
Oly szavudólyesem, old a kar,
S híllán világra tel a szép szemekbe?
Szívünkben is foglyuland a szánk,
Földed a kihalt szerelmi láng.
Elutni . . . mig merengünk multakon,
Ne hagyjuk a nyarat se, asszonyom!
Nyar van . . . a rózsák már lehulltak
Ifjúságunk bókás szirmait,

Tikkaszt a nap . . . báyaditán reng az ág,
A ridög isz is tán ma-holnap itt!
Ha elevenen tovaroll a nyár
Ridög össze gyönyör ránk ugyse var.
Elutni . . . mig merengünk multakon,
Ne hagyjuk a nyarat se, asszonyom!

Amarant.

A magyar irodalom szalonja.

Néhány évtized alatt a magyar hirlap-irodalom rendkívül módon fejlődött és haladt. Szabadságharcunk idején a napi sajtó még oly jelentéktelen volt, hogy ugyszólván nem is lehetett számba venni. Csak a hatvanas években kezdett nálunk az irodalmi irodalom emelkedni, s ime ma alig hisz megvalva zsrnalisztikának kiállja a versenyt akár a német, akár a francia hirlapirodalommal, sőt sok tekintetben engesztárgesebb.

S míg a magyar zsrnalisztika így rohamosan közéleti virágzása teljességébe a szépirodalmi sajtó ellenkezőleg feltűnően hanyatlott az utolsó években. Nem is említem azt az arany-korszakot, midőn Arany János Szépirodalmi Figyelője, Koszoruja Jókai Életrajza s később Beöthy Zolt Athenaeum közzévetétek irodalmunk lezsebb gyönyvett a közönséggel eredeti közleményeikben és ismertető czikkeiben. Elég ha rámutatok a Képes Világra, a Magyarországs és Nyugvira-ra, mikor Ágál szerkesztette, Abrányi Figyelőjére, szóval a mult évtizedek szépirodalmi közlönyeire — s mindenképebb meg kell látnia, hogy ma ennek a jónak szépirodalmunkban semmi nyoma. Míg a külföldi illusztrált folyóirat i egy-

egy számbanuk a művészet és költészet örökösét termékeit mutatják be a legrosszgyobb kiállításban és a folyóirat igényeknek megfelelően, az irodalmi válasszókészség csaknem összes kitünőségét bemutatja, jeleglye (tuórítással hatajk és hódítanak: nálunk a szépirodalmi folyóiratok jobbra névelés és feltehetségellen vezérkatorok szarnyobáldástottalva megfontolt halvány, kisszerű másolatai a világirodalom nagy nevéinek.

Ez pedig végtelen kár és vesztés az szépirodalmunkra; mert a közönség nagy része nem gyűjtéményes, vagy önálló köztétkből, hanem többnyire folyóiratokból szokta megismerni a szépirodalmat, és bizony e tekintetben édes-keveset nyújtanak a hettüjságok idegen képekké édeskedő lapjai.

Legújabbban azonban egy új szépirodalmi folyóirat indult meg a tovaróban és ez a folyóirat hivata van hanyatló szépirodalmi közölyneik névjót a legmazasabb fokozáramelni a szépirodalmunknak elévülhetetlen szolgálatokat tenni. Hiszen még alig négy száma jelent meg és az olvasó már is ámu látlat veszi észre, hogy ez az új magyar szépirodalom mily gazdag uvekekben és működelében. Edög uton-utóféll hangzottak a panaszok, kivált az akadémiás vaskalpok és a kiérdemelt veteránok jajrattak, hogy indalmunk pusztul, hanyatlak, s ime egy új mindenkit négy hónap alatt meggyözött a többi kincsese bánya, csakhogy kiaknázzalau bever az örök és költöz asztallifogás.

És ez az új havi folyóirat, mely az elő halottakat oly gyorsan új életre támasztotta: a „Magyar Salón.”

A „Magyar Salón” Fekete József és

Hesvi József szerkesztésében indult meg május elején és alig négy honapos fennállásában a sajtó a ma elő magyar szépirodalomnak csaknem összes kitünőségét bemutatja, jeleglye (tuórítással hatajk és hódítanak: nálunk a szépirodalmi folyóiratok jobbra névelés és feltehetségellen vezérkatorok szarnyobáldástottalva megfontolt halvány, kisszerű másolatai a világirodalom nagy nevéinek.

Ez pedig végtelen kár és vesztés az szépirodalmunkra; mert a közönség nagy része nem gyűjtéményes, vagy önálló köztétkből, hanem többnyire folyóiratokból szokta megismerni a szépirodalmat, és bizony e tekintetben édes-keveset nyújtanak a hettüjságok idegen képekké édeskedő lapjai.

Legújabbban azonban egy új szépirodalmi folyóirat indult meg a tovaróban és ez a folyóirat hivata van hanyatló szépirodalmi közölyneik névjót a legmazasabb fokozáramelni a szépirodalmunknak elévülhetetlen szolgálatokat tenni. Hiszen még alig négy száma jelent meg és az olvasó már is ámu látlat veszi észre, hogy ez az új magyar szépirodalom mily gazdag uvekekben és működelében. Edög uton-utóféll hangzottak a panaszok, kivált az akadémiás vaskalpok és a kiérdemelt veteránok jajrattak, hogy indalmunk pusztul, hanyatlak, s ime egy új mindenkit négy hónap alatt meggyözött a többi kincsese bánya, csakhogy kiaknázzalau bever az örök és költöz asztallifogás.

És ez az új havi folyóirat, mely az elő halottakat oly gyorsan új életre támasztotta: a „Magyar Salón.”

Epen most hagyta a sajtó a „Magyar Salón” auuszásti fizette, s amit végig lapoztam, szívem megdöbbenés bűszkeséggel az örömtől, mert éreztem, hogy a folyóirat: bol újabb szépirodalmunk pezsgő életének ud szelője csak meg és ez költészetünk új virágzásának fűszeres illatát legyintit felém.

Az országos unneppé vált szent István napja alkalmából Molnár Antal jeles történeti-dos ügyes czikket ír. György Aladár alapos és bővele értekezik Nonnelfőnkürről, Falusi ánnéval, egy poeta levelet intéz Dózsa Lajoshoz, válasszul ennek husvéti epik-

Az „ELEFÁNT” szálloda megnyitása.

Z O M B O R B A N.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, miszerint a jó hírből álló

„ELEFANT”-hoz címzett szállodat és kávéházat Zomborban

átvettem, s az összes helyiségeknek alapos újítása, elegáns és kényelmes berendezése után, augusztus 2-án megnyitom.

Kitűnő konyha, legjobb italok és pontos szolgálat által iparkodni fogok a nagyérdemű közönség minden igényeinek megfelelni.

A nagyérdemű közönség jó indulatába ajánlja magát

mély tisztelettel

HORVÁTOVICS STIPO,
vendéglős.

A szálloda társaságocsija minden vonatnál közlekedik.

Margitszigeti gyógyfürdő.

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R meleg artzi forrás — porcelán-, márvány-, kád- és kőfürdők zuhanykészülékkel — nagyvárú kert — 300 teljes lényekkel berendezett szoba — társalgási terem — kult- és helyi lapok — naponta zené.

Koralakok, melyek ellen a margitszigeti hevíz kedvező eredménnyel használtott:

Köszvény — az ízületek, izmok, csontthártya, ideghüvely, idült csúza. A csúz, köszvény, erómius lebatások, typhus után fellepő hűdsek — Zabák — Csontbántalmakat, csontszel, ízületi bajokat és külsértéseket követő elváltozások. — Fajdalmas hegek, merevség, hűdés — Borbántalmak.

A hevíz belsőleg eredménnyel használtott: idült gyomorhurutnál és alhasi pangásoknál.

A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindennemű ásványvízzel. Rendelő orvos: Dr. VERZAR. Birtékénél egy a fürdő, mint a menetihek együttes váltásánál árcingedes.

A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatnál és a menetihekkel egyben részesülnek a fővárossal örökint kétszer közlekedés.

A fürdő-idény május 1-én nyitott meg.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelői irodában. (Szoba áraknál aug. 20-tól 20% engedni.) Budapest.

A margitszigeti felügyelősig.

KRONDORFI
Savanyu-Kút

STEFANIA
Koronahercegnő forrás.

Trieszt, 1882
azny érem

Főraktár Zomborban

Falcione Gusztáv

fűszerkereskedésében,

azonkívül

minden ásványviz kereskedésében s

a Restaurációban kapható.

15—13

Erőművészet, légtornaszat.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudására hozni, hogy itt helyt ma vasárnap

két nagy előadást

rendezek, még pedig az egyik délután 5 órákor, (gyermek-előadás), melyben a gyermekek a rendes felőnar, a felnőttek a rendes áron vehetnek részt. A második

disz-előadás

este fél 9 órákor (rendes ár mellett) veszi kezdetét. — Végül az eredeti repülő emberek.

Ezenkívül még csak két előadás.

A t. közönség számos látogatását kéri

tisztelettel

KISS ADOLF, igazgató.

H I R D E T É S.

Van szerencsém e nagyérdemű közönség tudására hozni, hogy Paeséron (Bácsmegeye) 1884. május hó 25-én

GÉPJAVÍTÓ-MŰHELYT

nyitottam és azt a kor igényeihez képest minden eszközzel berendeztem.

Egyszersmind tudára adom a megye t. közönségének, hogy minden e szakmába vagó munkát elfogadok: u. m.

gőzcséplőgépek javítását,

esztérgyalozásokat, új rőzperszemek készítését, ekék készítését, állóké, fogásokat, kukoriczamorzsolókat és szecskavágókat igen jutányos áronak készítek. Gyors és pontos szolgálatért felelek.

Számos megrendelésért eszedizek

Tóth József

gépész Paeséron. (Bács megye)

Terno!!

Terno, ambrosio és ambro nyervevények a végzettségig, de nem matematika tika! kisamitász utáni!

Eljen Csekefalvy Ilena ó nasgá

— kassza, forrasa sz. sz. I. ó tükli laposa.

O az a ki felkérte a tükli rend, megcségyent minden más lótra-rend-ort, melyek ezilhoz saba som vezeték.

A ki szerencsés akar lenni, esküszik albaa érheti el boldagsáat.

Munkavése: loválkóba belevészes 3 díb posta bóbégy mellékletű.

Nyertünk a Lembergi apríl 16 tartott húzaron:

Szomszuszky Ladislaus, Lemberg, főtér 480

frtót a mosonika betétlen, Vodjaska Napoleon

Prágai, 240 frót, Mever János, beest Nás

dort 300 frót. — Kisebb nyervevényekben is

részesülünk és nagyobbreszt az első húzaron

legkevésbéb két szam húzatott ki:

Budánesti lakók és pedig: Wenbaum Mik

nya, III. ker. Rozsárca, 92. Eszlamey,

Lenzer, János utca 27. Bauer József II.

ker. Aranykacsárca 3. Adamez Anna, Egye

temter, 6. Röllcher Venzel, vasút hívat

gauer Katalin, V. ker. Lipovitsay, Bárány

utca 22. Roth Zsuzsanna, Buda, vizváros

Battyánutca 29. Reuzer Ferenc, pek-ségő

100 ház 45. Schütt Károly VI. ker. Landon

utca 9. Csepel György kereskedő Váci-út

ut 18. Weisz Márta, Károlyutca 91.

Benczyk S. Ungvárt; Ternovitz, Konstant

Csernovicz, Bakovim; Brauo Isvan Diakov

cz, Giresorszag; Borska Soma Mikoloz,

szóházutca 18; Marcsanzky Adel Brum,

háházutca 53; Glarozko Vilma Kesska, kovacs

utca; Enklages; Vilhelmina Kassa, kó-

vas-utca.

A tények bizonyítanak.

!Előnyös kereset!

Minden állás személyek

altam és díjszerzőknek ha-

ra, az 1883. évi XXXI. törvény által

szájan mindenhol előnyös feltételek alatt

felvételnek. Ajánlatok küldendők:

A fővárosi váltóület-társasághoz

BUDAPESTEN.